

K žiadost' o zaujatie stanoviska vo veci vedenej na Najvyššom správnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 31D/11/2023

Právny a skutkový rámec

1. Podľa § 25 ods. 2 zákona č. 432/2021 Z. z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „DSP“) ak sa disciplinárne konanie vedie pre skutok, ktorý môže spočívať v porušení zásad etiky, predseda disciplinárneho senátu si vyžiada stanovisko orgánu, ktorý tieto zásady alebo pravidlá prijal.
2. Súdna rada Slovenskej republiky (ďalej len „Súdna rada“) ako ústavný orgán prijala 17. decembra 2015 Zásady sudcovskej etiky (ďalej len „zásady etiky“).

Žiadost' o zaujatie stanoviska

3. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) vo svojej žiadosti zo dňa 28. septembra 2023 požiadal Súdnu radu o zaujatie stanoviska z hľadiska možného porušenia zásad sudcovskej etiky, ktoré sa disciplinárne obvinenému vytýka skutkom opísaným v prílohe dožiadania. Prílohu žiadosti tvorí fotokópia časti disciplinárneho návrhu obsahujúcu len popis skutkovej vety samotného disciplinárneho návrhu.

Poskytnutie stanoviska Súdnej rady podľa § 25 ods. 2 DSP

4. Súdna rada vníma svoju úlohu pri podávaní stanoviska podľa § 25 ods. 2 DSP tak, že asistuje v rámci disciplinárneho konania v štádiu predbežného šetrenia najvyšším správnym súdom tým, že podáva z hľadiska subjektu výkladu tzv. autentický výklad zásad etiky, ktorým napomáha najvyššiemu správnomu súdu v jednom z krokov subsumpčného procesu pri aplikácii práva v disciplinovaní sudcov a sudkyň.
5. Na to, aby mohla Súdna rada túto svoju úlohu plniť musí byť spôsobilá identifikovať ustanovenie resp. ustanovenia zásad etiky, ktoré sú relevantné vzhľadom na skutok prejednávaný v disciplinárnom konaní.
6. Ak má byť Súdna rada spôsobilá plniť svoju vyššie vymedzenú funkciu, skutkový rámec disciplinárnej veci, resp. otázka na výklad zásad etiky musia byť dostatočne určité. Tu Súdna rada a najvyšší správny súd za takmer dva roky existencie danej právomoci hľadajú primeranú mieru abstraktnosti žiadosti o stanovisko a abstraktnosti samotného stanoviska. A to tak, aby Súdna rada pri prílišnej konkrétnosti ponúknutého skutkového stavu nepodávala vo výkladovom stanovisku odpoveď na to, či k porušeniu zásad etiky v danej veci došlo, ale aby sa zároveň pri príliš abstraktne položenej otázke zo strany najvyššieho správneho nedostala do situácie, že nie je spôsobilá poskytnúť zmysluplný výklad.

7. Účelom ustanovenia § 25 ods. 2 DSP je využiť v disciplinárnom konaní voči sudcovi/sudkyni Slovenskej republiky výklad tých zásad sudcovskej etiky, ktorých sa týkajú skutky uvedené v disciplinárnom návrhu ako disciplinárne previnenia. V žiadnom prípade nie je účelom citovaného ustanovenia DSP to, aby sa Súdna rada akýmkoľvek spôsobom venovala skutkom obsiahnutým v disciplinárnom návrhu; to je výlučná právomoc disciplinárneho senátu.

Záver

Z uvedených dôvodov Súdna rada konštatuje, že predložená žiadosť najvyššieho správneho súdu neumožňuje Súdnej rade splniť si povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 25 ods. 2 DSP.